

18. joulukuuta 2014

Iranin bahá'ílle

Rakkaat bahá'í-ystävät

Me toivomme, että teillä on ollut tähän mennessä tilaisuus opiskella 1. elokuuta 2014 maailman bahá'ílle osoittamaamme sanomaa, jossa kuvattiin mashriq'l-adhkárien pystyttämiseen liittyvien projektien etenemistä kahdeksalla paikkakunnalla kautta maailman. Kaikissa näissä tapauksissa nämä Jumalan muistamisen sarastuspaikat edustavat Jumalan uskon kasvavaa vaikutusta yhteiskunnassa. Iranin bahá'ít ovat luonnollisesti täysin perehtyneitä mashriq'l-adhkárin käsitteeseen. Varhaisista ajoista asti tämän lain ilmaisemisen jälkeen ystävät bahá'í-uskon kehdoissa tulivat tietoiseksi sen merkityksestä ja omistautuivat sen toteuttamiseen niiden rajallisten keinojen avulla, jotka heidän tilanteensa heille salli. Ajan myötä heistä ei ainoastaan tullut tärkein toimija mashriq'l-adhkárin rakentamisessa 'Ishqábádiin vaan myös käytäntö lausua aamunkoitteessa rukouksia säännöllisesti juurtui yhteisöön Iranissa ja innoitti palvelemaan ihmiskuntaa sen näkemyksen myötä, että heidän istuttamansa siemen aikanaan puhkeaisi kukkaan käsin kosketeltavaksi todellisuudeksi ja tuottaisi hedelmänsä paitsi näiden palvontakeskusten rakentamisena myös tämän palvonnan innoittamaan humanitaariseen palveluun tarkoitettujen apulaitosten luomisena.

Ja niinpä 'Abdu'l-Bahán käden ohjaamana yhteisöllisen palvonnan mallista – sen synnyttämästä ykseydestä ja innoittamasta palvelunhalusta – tuli olennainen osa useita paikallisia bahá'í-yhteisöjä Iranissa. Tässä suhteessa Mestarin näkemys mahdollisti monenlaisia ympäristöjä ja olosuhteita, joissa mashriq'l-adhkárin käsite voisi tulla esiin alkeismuodossaan. Pohtikaa 'Abdu'l-Bahán tähän liittyviä sanoja:

Mitä tulee mashriq'l-adhkáriin, se on äärimmäisen tärkeä. Tarkoitus on tämä: tätä varten tulisi osoittaa paikka, vaikka se olisi pieni tila maakerrosten ja kivien alla ja se täytyisi varovaisuussyistä pitää piilossa ja kätkeytynä, jotta se ei herättäisi ilkitöitten tekijäin vihamielisyyttä. Vähintään kerran viikossa sen tulisi olla kokoontumispaikkana valituille ystäville, jotka ovat löytäneet salaisuudet ja ovat perin pohjin selvillä jumalallisista mysteereistä. Se voi saada minkä tahansa muodon, sillä vaikka se olisi maanalainen onkalo, tuosta onkalosta tulisi suojaava paratiisi, ylhäinen lehtimaja ja ihastuttava puutarha. Siitä tulisi keskus, missä henki ilahtuu ja sydän viehättyy Abhá-valtakunnasta.

Todellakin, kuten oma kokemuksenne osoittaa, tämän lain ilmaisemiseen ja sen orgaaniseen kehittymiseen jollakin paikkakunnalla voidaan kuvitella monenlaisia mahdollisuuksia.

Bahá'í-kirjoituksissa termiä mashriq'l-adhkár on käytetty tarkoittamaan milloin uskovien kokoontumista rukoilemaan aamunkoitteessa, milloin rakennusta, jossa jumalallisia säkeitä lausutaan, milloin koko mashriq'l-adhkárin laitosta ja sen alaisuudessa toimivia apulaitoksia ja milloin taas itse keskusrakennusta, jota usein kutsutaan temppeleiksi tai palvontataloksi. Kaikkia näitä voidaan pitää Bahá'u'lláhin Pyhimmässä kirjassaan esittämän lain asteittaisen toteutumisen eri puolina.

Mashriqu'l-adhkár on ainutlaatuinen käsite uskonnon aikakirjoissa ja symboloi Jumalan uuden päivän opetuksia. Yhteiskunnan kollektiivisena keskuksena sydämellisen kiintymyksen edistämistä varten mashriqu'l-adhkár edustaa yleismaailmallista palvelupaikkaa, joka on avoin paikkakunnan kaikille asukkaille heidän uskonnollisesta vakaumuksestaan, taustastaan, etnisyydestään tai sukupuolestaan riippumatta, ja suojaisaa paikkaa henkisen todellisuuden ja elämän peruskysymysten syvälliselle pohdiskelulle, mukaan lukien yksilön ja yhteisön vastuu yhteiskunnan uudistamisesta. Miehet ja naiset, lapset ja nuoret ovat sen vaikutuspiirissä tasavertaisia. Tämä ainutlaatuinen ja tärkeä yleismaailmallisuus kiteytyy mashriqu'l-adhkárin rakenteessa itsessään, joka muodoltaan yhdeksänsivuisena rakennuksena välittää tunteen eheydestä ja täydellisyydestä, joita tuo numero symboloi.

Mashriqu'l-adhkár on henkisiä voimia säteilevänä paikkana keskipiste niille apulaitoksille, joita tullaan rakentamaan ihmiskunnan hyvinvoinnin edistämiseksi, ja osoitus yhteisestä tahdosta ja palveluinnosta. Nämä apulaitokset – kasvatuksen ja tieteellisen oppimisen samoin kuin kulttuuri- ja hyväntekeväisyyspyrkimysten keskuksena – edustavat yhteiskunnallisen ja henkisen edistyksen ihanteita, jotka on tarkoitus saavuttaa tietoa soveltamalla, ja ne osoittavat, kuinka uskonnon ja tieteen ollessa sopuinnossa ne ylentävät ihmisen asemaa ja johtavat kulttuurin kukoistukseen. Kuten elämäne on runsain mitoin osoittanut, palvelon on, vaikka se on olennaista ihmisen sisäiselle elämälle ja elintärkeää henkiselle kehitykselle, johdettava tekoihin, jotka ovat ulkoinen osoitus tuosta sisäisestä muodonmuutoksesta. Tämä ajatus palvelusta – jota ei voi erottaa palvelusta – leviää mashriqu'l-adhkárin kautta. Tässä yhteydessä Shoghi Effendi toteaa:

Mashriqu'l-adhkárin apulaitoksiin painottuvista yhteiskunnallisista, humanitaarisista, kasvatuksellisista ja tieteellisistä pyrkimyksistä erotettuna bahá'í-palvonta, olipa se mielikuvana miten ylevä tai kiihkeydessään miten palavaa, ei voi koskaan toivoa saavuttavansa enempää kuin laihoja ja usein hetkellisiä tuloksia, jotka syntyvät askeetin mietiskelystä tai passiivisen palvojan uskonyhteydestä. Se ei voi antaa kestävästä tyydytyksestä ja hyötyä palvojalle itselleenään saati ihmiskunnalle yleisesti, ellei se muutu ja muunnu siksi dynaamiseksi ja pyyteettömäksi ihmiskunnan asian palveluksi, jota mashriqu'l-adhkárin apulaitosten korkein etuoikeus on helpottaa ja edistää.

Tämän loistavan aikakauden Kaksoisvalonlähteet ovat opettaneet meille tämän: Rukous on sielun elintärkeää henkistä keskustelua Luojaansa kanssa, suoraan ja ilman välittäjää. Se on henkistä ravintoa, joka pitää yllä hengen elämää. Aamukasteen lailla se tuo raikkautta sydämeen ja puhdistaa sen huuhtoen siitä pois itsepintaisen minän mieltymykset. Se on tuli, joka polttaa pois verhot, ja valo, joka johdattaa jälleennäkemisen merelle Kaikkivaltiaan yhteyteen. Sen siivillä sielu liittää Jumalan taivaissa ja pääsee lähemmäksi jumalallista todellisuutta. Sen laadusta on riippuvainen sielun rajattomien kykyjen kehittyminen ja valmius vetää puoleensa Jumalan anteja, mutta rukouksen pitittäminen ei ole suotavaa. Rukouksessa piilevät voimat tulevat ilmi, jos rukouksen vaikuttimena on rakkaus Jumalaan eikä siihen liity pelkoa tai suosion tavoittelua ja se on vapaa pöyhkeilyä ja taikauskoisuudesta. Rukous on ilmaistava vilpittömin ja puhtain sydämin, mikä edistää pohdiskelua ja mietiskelyä, jotta ajattelu voi valistua sen vaikutuksista. Tällainen rukous ylittää sanojen rajoitukset ja menee pelkkiä ääniteitä pitemmälle. Sen sointujen suloisuuden on ilahdutettava ja ylennettävä sydäntä ja vahvistettava Jumalan sanan läpituokeaa voimaa muuttaen maalliset taipumukset taivaallisiksi ominaisuuksiksi ja innoittaen epäitsekäseen ihmiskunnan palveluun.

Ei ole siis ihme, että teidän yhteisönne, jonka jäsenet on pienestä pitäen kasvatettu alituisilla rukouksilla, että heillä olisi ”puhdas sydän kuin helmi”, kulkevat läpi elämän ja kestävät kaikenkaltaisia koettelemuksia mutta eivät salli sydämensä tahrinutua vihasta, kaunasta tai kostosta, jottei tuo hohtava helmi menetä loistettaan. Viime kädessä rukoukset on elettävä määrätietoisen elämän kautta.

Olemme kehottaneet bahá'ita huomaamaan, että heidän yhteisörakentamisen ponnistuksensa luovat uutta mallia siitä, millainen yhteiskunta voisi olla. Kokonaisuudessaan tuo malli kehittää kyvykkyyttä palveluun – nuorten sukupolven kasvattamiseen, nuorten voimauttamiseen, lasten henkiseen kasvattamiseen, parantamaan kykyä ammentaa Jumalan sanan voimasta muiden rinnalla palvelun kentälle astuttaessa ja oman kansan yhteiskunnallista ja taloudellista edistymistä tämän ajan jumalallisten opetusten pohjalta. Tälle mallille on olennaista hartaustilaisuus – jumalallisen elämän yhteisöllinen puoli ja maṣḥriq'l-adhkárin käsitteen ulottuvuus – joka edustaa yhteisölle suurenmoista tilaisuutta ei vain palvoa Kaikkivaltiasta ja tavoitella Hänen siunauksiaan omassa elämässänne vaan myös tilaisuutta ulottaa rukouksen henkiset voimat kansalaistovereillenne, palauttaa heille palvelun puhtaus, sytyttää heidän sydämessään usko Jumalan vahvistuksiin ja lujittaa heissä vähintään yhtä lailla kuin itsessännekin innokkuutta palvella omaa kansakuntaa ja ihmiskuntaa ja osoittaa rakentavaa sinnikkyyttä oikeudenmukaisuuden polulla.

Rakastetut ystävät: rukoilemiselle omistetut tilaisuudet kautta siunatun maan, jokaisessa naapurustossa, kaupungissa, kylässä ja kylässä, ja maanmiestenne yhä lisääntyvä kosketus bahá'í-rukouksiin auttavat yhteisöänne säteilemään ykseyden valoa ihmiskunnan väkijoukoissa ja suovat osuuden ponnistuksistanne uskontovereille kautta maailman. Istuttakaa siis tulevien maṣḥriq'l-adhkárien siemenet kaikkien hyödyksi ja sytyttäkää lukemattomat valon majakat vihan ja vääryyden pimeyden edessä.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]